

kunde berede Banffeligbed, — beder jeg de Herrer, fom tale om Ministerformeri og den Slags Ting, at fige, om det ikke rent ud er noget Snaf, og om der kan være noget mere loyalt end dette faaledes at støtte Regeringen paa alle de Punkter, den har lagt frem, og ikke lægge et Halmftraa i Vejen for den videre Udvikling. Det gjorde Landftinget. Landftinget fulgte Ministeriet fuldftændig med Tilfideffættelse af fine egne Onfter; — det er klart nok kommet frem i Fællesudvalget, — og da der blev Spørgsmaal først og fremmefl om de militære Bevillinger, kunde Landftingets Repræffentation i Fællesudvalget umulig fige: Det og det gaa vi ind paa; det vilde være illoyalt mod Regeringen, det kan enhver begribe. Naar Regeringen har fagt: Dette onfte vi, og Landftinget har fvaret: Det følge vi dem i, faa kunne vi ikke uden at forraade Regeringen tage noget bort af det. Det ligger i Sagens Natur, det kan enhver forftaa. Hvad blev Følgen af dette? Det blev den, at da der ikke fra anden Side fremkom noget nævneværdigt Tilbud, blev der fremfat et Forflag ikke fra noget Medlem af Landftinget, men fra et Medlem fra Højres Side, — et Forflag, med Hensyn til hvilket jeg antager, at dette Medlem havde forviffet fig om, at Regeringen kunde gaa ind derpaa, — og dette Forflag gif ud paa, at der ffulde paa det ordinære og ekfftraordinære Budget bevilges 5,000 Kr. Da den højtærede Konffilspræffident derefter fom fammen med Fællesudvalget, erklærede han, at det kunde han gaa ind paa. Den højtærede Konffilspræffident flog alffaa meget betydeligt af, godt 10,000 Kr., paa dette Budget. Det var en Situation, med Hensyn til hvilken jeg maa fremhæve det Punkt, at det, der blev flaaet af, det, fom Regeringen fuldftændig flog en Streg over, var alt, hvad der i mindfte Maade fmaatte af Fæffningen, alt hvad der i mindfte Maade kunde flaa i Forbindelfe med Kjøbenhavn's Landbefæffning. Da Forholdet var dette, vil enhver fe, at det var det fomme fom at tage Princippet ud af det hele; thi Fæffningen er jo under alle Omffændigheder en af Lovgivningsmagten, af begge Rigsdagens Ting, ved Forliget anerkendt Inffitution. Det er givet, at efter at det er ffet, maatte det være klart, at den ogffaa ffulde vedligeholdes, og naar Regeringen alffaa nu vilde ftrikke enhverfombefl Bevilling, fom direkte og umiddelbart vedkom Landbefæffningen, var det at opgibe Princippet for i Nar, naturligtvis fun for i Nar. Men ærede Medlemmer ville fe, at det var ikke ganffe uden Betænffeligbed for Landftingets Medlemmer at flutte fig dertil; thi

dette Tings Medlemmer vedfende fig, at vi fføtte Landbefæffningen, vi anfe det for nødvendigt, at den ikke forfalder. Der er et gammelt Ord, der figer med Hensyn til faadanne Ting fom dem, der foreligge her for os, at naar Fanden først har taget Faarene, kan han ogffaa tage Buffene med. For os flillede det fig faaledes, at naar vi ffulde ftrikke de 100,000 Kr., eller hvor meget det nu var, havde det ikke meget at fige, om vi ffik de 75,000 Kr. eller ej; vi faa intet Princip deri. Men vi gif beffuagtet med fuldftændig Loyaltitet ind paa Regeringens Forflag, med fuldftændig Loyaltitet, trods det, at vi maatte flaa en Streg over, hvad vi fremdeles anfaa for et vigtigt Princip, fagde vi dog: Vi følge med. Befuagtet hffæffedes det ikke den høje Regering at gennemføre Bevillingen paa disse 75,000 Kr. den Gang. Der fremkom fra Venffres Side, fom jo alle vide, et Forflag om at bevilge 35,000 Kr., nemlig 10,000 Kr. paa det ordinære militære Budget og 25,000 Kr. paa det ekfftraordinære. Der blev alffaa en Forffel af 40,000 Kr.; faaledes ffod Sagen i et givet Øjeblik. Regeringen vilde ikke gaa ind derpaa, og vi kunde ikke paa nogen Maade gaa ind derpaa uden at ffigte Regeringen, og vi vilde felfølgelig heller ikke. Vi maatte alffaa fige: derved kunne vi intet gøre. Men faa var det, at Forhandlingerne blev indledede mellem Folketinget og den høje Regering, Forhandlingerne, fom fførte til en Overenffomffl. Denne Overenffomffl gif ud paa, at Folketinget vilde bevilge de 40,000 Kr. paa det ekfftraordinære militære Budget, hvad Regeringen lagde færlig Vægt paa, imod at Regeringen paa fin Side ffulde betale dette med 300,000 Kr. til forffellige Landbrugsforanffaltninger og Opgiffelsen af en Flæffe af andre Forflag, fom Regeringen før havde fremfat og fføttet. Naturligtvis — det maa figes ganffe i Parantes — bortffaldt et faa urimeligt Forflag af fig felf, fom det Venffre havde opffillet, nemlig om Land- og Vigningsffatten. Venffre vidffe godt, at det kunde ikke gennemføres, det kunde der ikke tages Hensyn til. Saaledes ffod Spørgsmaalet den Gang. Det har ffadig været anført, at Landets økonomiffe Gvne tillod ikke, at man anvendte mange Penge paa militære Foranffaltninger; Landets økonomiffe Gvne tillod alffaa ikke, at man anvendte 40,000 Kr. til det, Regeringen har Anffvar for, til det, fom Admiffiftrationen anfaa for nødvendigt. Men Landets økonomiffe Gvne var Dager efter ikke til Hinder for, at man gav 340,000 Kr. Det var der ffet ikke noget i Vejen for. Man kunde udmærket godt faa Raad til at give 40,000 Kr. til Militærbevillinger og